

Hemhal Olmak

Biliyorsunuz hayatı muhteşem zaferlerle dolu olan Yavuz, genç yaşında küçücük bir çibana boyun eğdi. Son nefesini verirken Hasan Can yanındadır. Yavuz sorar:

-Hasan bu ne hal?

-Şimdi Allah ile olacak zamandır sultanım.

-Ah be Hasan. Sen bunca zamandır, bizi kimle bilirdin?

Yavuz'un konuşmaya mecâli yoktur. Mushaf-ı şerifi işaret eder. Hasan Can o berrak sesiyle Yasin-i Şerif'e başlar. Yine volkanlar coşar, sular akar. Sultanın yüzünde huzurun izleri hâlelenir. Sonra latif bir tebessüm yayılır. Koca sultan ayan beyan güler, belki de ilk kez böyle güler...

“Nasıl bre?” Mısır seferine çıkacakları gün kayıkla Üsküdar'a geçerler. Nedendir bilinmez Sultan, yoldaşına takılır. “Hasan Can kahvaltı yaptın mı?”

Hasan Can cevap verir “Beli (evet) sultanım!”

-Yumurta seversin değil mi?

-Beli sultanım!

Aradan yıllar geçer. Yollar, muharebeler, insanlar, şehirler... Nihayet Mısır seferi biter, İstanbul'a gelirler. Şimdi yine sandaldadırlar. Ama bu kez yönleri Sarayburnu'nadır. Sultan ansızın Hasan Can'a döner:

“Nasıl bre?”

Cevap ışıık hızıyla gelir: “Rafadan sultanım!

” Birlikte düşünmek, beraber hissetmek... “Hemhâl olmak” denilen şey bu olsa gerek.Hasan Can Hazretleri Bursa Yeşil Türbe haziresinde medfûndur.

Kaynak: ehlisünnetbüyükleri.com